

Ο Άγιος Χαράλαμπος απεικονίζεται σε πολλές εικόνες να πατά την πανώλη, η οποία παρουσιάζεται, σαν ένα τερατόμορφο γύναιο που ξερνάει καπνούς από το στόμα. Σε άλλες εικόνες ο άγιος κρατεί από τα μαλλιά ένα μαύρο δαίμονα, προσωποποίηση της πανούκλας.

Παρακλητικός Κανών στον Άγιο Ιερομάρτυρα Χαράλαμπο τον Θαυματουργό – Για προστασία από λοιμώδη νόσο

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ τὰς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπισκεψε καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς

Ἰσοτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τάς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα• γνῶρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου• ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος ἁ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ δεῦτε πάντες, εὐσεβοφρόνως προσπέσοντες βοῶμεν, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Χαράλαμπε ρύσαι τοὺς τιμώντας σέ, λοιμικῆς ἀσθενείας, πάσης περιστάσεως, καὶ δεινῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρὸς Χριστόν λιταῖς σου, ἀθλητά, σέ γάρ προστάτην κεκτήμεθα ἅπαντες

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Του Ναοῦ

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοί• εἰ μή γάρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ• σοὺς γάρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου• ἐπὶ πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρσον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου• ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν• ολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιῶν, καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριον σοῦ μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ἁ΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρὸς Χριστόν σου ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῶν κινδύνων ρύσαι, καί δεινῆς κακώσεως, καί πάσης περιστάσεως, καί αἰσχροῦς ἀμαρτίας, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε, καί τῶν δυσμενῶν κατακρίσεως.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς καί Κύριος, ψυχῆς σου τό φαεινόν, προειδῶς παμμάκαρ, λαμπρῶς καθωράϊσεν, ιερωσύνη, Ἄγιε, διαπρέψαντα λίαν, εἴτα ἀθλήσεως λάμψεσι σέ εἰς οὐρανοῦς προσελάβετο.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Δόξη ἐνθέως διαπρέπων, ἔνδοξε, ἐν οὐρανοῖς κατοικεῖς, σὺν ἀγγέλοις μάκαρ, καί Ἄγιων τάγμασι, δυσώπησον τόν Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ἡμᾶς ρυσθῆναι κολάσεως, νόσου τέ καί πάσης πωρώσεως.

Προσευχή στον Ἅγιο Ιούδα το Θαδδαίο

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ ὑπέρ λόγον τόν Θεόν κυήσασα, Εὐλογημένη Ἄγνη, καί τῶν οὐρανίων, νοερά στρατεύματα, τῷ κάλλει σου λαμπρύνουσα, Παναγία Παρθένε, καταύγασον τοὺς οἰκέτας σου, πάσης ἐξελοῦσα σκαιότητος.

Ὡδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παναοίδιμε πόθω σέ ἀνυμνῶ Ἄγιε, τάχος τῶν κινδύνων καί σάλου, πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρὸς τόν Θεόν καί εἰς ὄρμον, σωτηρίας εὐθυνόν τους σέ γεραίροντας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ Θεός τῶν ἀπάντων, δημιουργός Κύριος, χάριν σοῖ παρέσχε Θεοφρον, τήν τῶν ἰάσεων ἦν σύ ἐζήτησας, ὑπεραθλῶν αὐτοῦ πόθω, καί λαβῶν τοῖς δούλοις σου παρασχοῦ Ἄγιε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Θειοτάτη προνοία, παρά Θεοῦ δέδοσαι πάσι τοῖς πιστῶς σέ τιμῶσι μάκαρ Χαράλαμπες, διο ἀπέλασον ἅπασαν νόσον καί βλάβην, χάριν παρεχόμενος τήν ἐπουράνιον.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὡς Θεοῦ σέ Μητέρα, καί γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, καί μακαρίζομεν, ρύσαι Πανάχραντε, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντας σέ τήν Ὑπερύμνητον.

Ὡδή δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σὺ Ἀθλητά καταφυγή μου καί δύναμις, σύ προστάτης, σύ μου καί ἀντίληψις, πλουτῶν σοφέ ὄντως πρὸς Θεόν, παρρησίαν μάκαρ, ὡς στεφανίτης ἀήττητος, διο καί πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων παρασχοῦ τοῖς πιστοῖς θείαν χάριν καί ἔλεος.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁλοσχερῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ὡς ὑπάρχων, ἱερεὺς θαυμάσιος, καὶ δυσμενῶν ὄπλα καὶ ἰσχύν, τῆ Θεία ἰσχύϊ, καταβαλῶν ἀξιῦμνητε, στεφάνων ἠξιώθης, οὐρανίων παμμάκαρ, διό ρύσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλέως σύ, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε, τοῖς σοῖς δούλοις, εἴης Παμμακάριστε, διδούς αὐτοῖς χάριν δαψιλῆ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐλαύνων νόσους καὶ σκάνδαλα, καὶ χάριτος ἐνθέου, ἀξιῶν ὡς προστάτης, πάσαν νόσον καὶ βλάβην ἀπέλασον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Νοοῦντες σου, τό ὑπέρ λόγον μυστήριον, Θεοτόκε, Ἄχραντε Θεονυμφε, τῶν οὐρανῶν τάγματα Σεμνή, θάμβει γεγηθότως, συνέχονται ἐκπληττόμενα, διό ἡμᾶς Κυρία, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κολάσεως ρύσαι Ὑπεραγνέ.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί μέ ἀπώσω

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὑπερύμνητον Μάκαρ, τόν Θεόν τῶν ἀπάντων σύ ἀνεκήρυξας, λαμπρῶς ἐν τῷ σταδίῳ, Χαράλαμπε Θεοφρον, ὃν ἀεὶ καθικέτευε, τῶν ἐνεστώτων κακῶν, ρύσαι ἡμᾶς καὶ νόσων.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νῦν σέ Μάρτυς πλουτοῦντες, πρὸς Θεόν τῶν ἀπάντων πρέβυν θερμοτατον, καὶ ἀεὶ Παμμάκαρ ἰκετεύομεν ρύσαι τῶν θλίψεων, καὶ δεινῆς μανίας, τῆς ἐνεστώσης νόσου τάχους, καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, παρεχόμενος πάσι τοῖς εὐφημούσι σέ, ταῖς λιταῖς σου Μάρτυς, τὴν μανίαν ἐν τάχει ἀπέλασον, Μάκαρ πάσης νόσου, πάσης βλάβης καὶ κακίας, ἀξιῶν οὐρανοῦ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ὡς Θεόν τετοκυῖα, Ὑπερύμνητε Κόρη Θεοχαρίτῳ, θαυμαστῶς ἰσχύεις, ὅσα βούλει Ὑπεραγνέ Δέσποινα, διό πάντα ρύσαι, νόσου παντοίας καὶ γεένης, καὶ κολάσεως πάσης ἐξάρπασον.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἁγίως τὴν βιοτὴν διήνυες, ἱερεὺς διατελῶν Θεοκήρυξ, εἶτα Σοφέ, μαρτυρίου ἀγῶσιν, εἰς οὐρανοῦς ἀνελήλυθας ἄριστε, διό λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, πάσαν νόσον ἀπέλασον τάχιστα.

Ἅγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ναόν σου τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐγνωκότες οἱ πιστοί εὐφημοῦμεν, πάσης ὀργῆς, καί ἀνάγκης καί νόσων, καί τοῦ ἀώρου θανάτου ἀπάλλαξον, λιταῖς σου πρός τόν Λυτρωτήν, Παναοίδιμε Μάρτυς Χαράλαμπες.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοοῦντες τήν παρρησίαν Ἅγιε, ἦν πλουτεῖς πρός τόν Χριστόν Ἀθλοφόρε, πίστει ἀεὶ, εὐφημοῦμεν σέ Μάκαρ, τήν λοιμικήν ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασον, μανίαν τήν λυμαντικήν, ταῖς λιταῖς σου Χαράλαμπες ἔνδοξε.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ μόνη τόν Λυτρωτήν κυήσασα, σύ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, ὃν ἐκτενῶς, ὑπέρ πάντων δυσώπει, οἰκτειρηθῆναι τῷ Θεῷ ἐλέει σου, τυχεῖν τέ τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καί χάριτος.

Διάσωζε Ἱερομάρτυς τοὺς πίστει σέ εὐφημοῦντας, ταῖς πρός Χριστόν λιταῖς σου Χαράλαμπες, κινδύνων καί ἀσθενείας ἀπάσης.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις.

Εἶτα τό Κοντάκιον

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Προστασία τῆ ἱερά σου Θεόπνευστε, ἱκεσία πρός τόν Χριστόν ἱερώτατε, οἰκτείρησον ἡμᾶς, Χαράλαμπες, Σοφέ, δωρούμενος ἡμῖν τήν λύσιν τῶν δυσχερῶν ἔνδοξε, ἀποσοβῶν πάσαν νόσον καί λοιμικᾶς ἀσθενείας, ὡς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, Παναοίδιμε ὀξύτατος.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσετε

Στίχος: Πεφυτευμένοι ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἰε' . 17-27 καί ιστ' . 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δέ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δουλος μείζων του κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τόν

λόγον μου ἐτήρησαν, καί τόν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλά ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διά τό ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τόν πέμψαντα μέ. Εἰ μή ἦλθον καί ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περί τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμέ μισῶν, καί τόν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τά ἔργα μή ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ καί ἐωράκασι, καί μεμισήκασι καί ἐμέ καί τόν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν μέ δωρεάν. Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρά τοῦ πατρὸς, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρά τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περί ἐμοῦ. Καί ὑμεῖς δέ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα σοί Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β' . Ὅλην ἀποθέμενοι

Μή ἐγκαταλείπης μέ, παραπτωμάτων εἰς χάος, Ἀθλητά Χαράλαμπες, ἀλλά τάχος ἔξελε τῆς πωρώσεως, θλίψις γάρ Ἐνδοξε, καί ἀχλύς τήκει μέ, τῶν ἀπείρων παραπτώσεων, ὧν μέ ἀπάλλαξον, τάχος Ἱερεῦ Παναοίδιμε, πρός Κύριον πρεσβείαις σου, ὡς θερμός προστάτης τῶν δούλων σου, δέομαι Θεόφρον, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἐξαγαγῶν πάντας Ἁγιε, τῶν δεινῶν καί θλίψεων.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου • ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια • πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας • δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ • προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων • ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου • τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων • τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης. Τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καί

πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἴκετεύομεν σέ, μόνη πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδή ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σῶσον Παμμακάρ σούς οἰκέτας, περιστάσεως καί ζάλης ἐναντίας, ταῖς εὐχαῖς σου Σοφέ, πρὸς Κύριον βοώντας, εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. **(Δίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιον Πάτερ τῶν Ἁγίων, καθικέτευε ὑπέρ τῶν σέ τιμώντων, ἀπαλλάτων αὐτοὺς, κακώσεως καὶ σάλου, εὐλογητός εἰ κράζοντας ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἔτεκες Ἄχραντε Μαρία, τὸν ἀχώρητον Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὃν ἀεὶ ὡς Υἱόν, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει, νόσου καὶ πάσης θλίψεως, ἀπαλλάξαι Παναγία.

ᾠδή η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιον

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἴκετεύει ὁ Θεῖος Χαραλάμπης, σέ τὸν μόνον τῆς Δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι λοιμικὴν ἀσθένειαν, τῶν ὑμνολογούντων, καὶ δοξολογούντων, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὄλων Θεός τρισὶ προσώποις, προσκυνούμενος οἰκτεῖρησον τὸν κόσμον, τοῦ Χαραλάμπους Σῶτερ ταῖς δεήσεσι, δέει σέ ὑμνοῦντα, καὶ δοξολογοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Θεότης Πατὴρ Υἱός καὶ Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς Χαραλάμπους πάντας ρύσαι, τῶν δυσχερῶν καὶ πάσης περιστάσεως, πίστει σέ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψούντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Παρθένος καὶ μόνη Θεοτόκος, τὸν Παντάνακτα ἀλήκτως ἱκετεύει, ὑπέρ ἡμῶν ρυσθῆναι περιστάσεων, ἀνυμνολογούντων, ὡς Θεόν τῶν ὄλων, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδή θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐξίστανται οἱ τύραννοι Ἀθλητά, θεωροῦντες τὴν χάριν τὴν ἔνθεον, τὴν ἐπὶ σοῖ, Μάρτυς ἐνεργοῦσαν ὑπερφυῶς, ἠνίκα ἐξηρτήθησαν, ἄνω εἰς ἀέρα καὶ ὁ τμηθεῖς, τὰς χεῖρας ἀοράτως, καὶ ξύλον τό βλαστῆσαν, ταῦτα θεώμενοι ἐξέστησαν.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν νόσον τὴν λοιμώδη καὶ μιαρᾶν, ἀπελαύνων, Χαράλαμπες ἔνδοξε, ρύσαι ἡμᾶς, πάσης δυσχερείας τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων τέ κακώσεως, πονηρῶν ἀνθρώπων καταδρομῆς, καὶ φθόνου καὶ μανίας, καὶ τῆς συκοφαντίας, καὶ τῆς κολάσεως, Ἀοίδιμε.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάδα Ὑπερούσιον προσκυνῶν, σὺν ἀγγέλοις Χαράλαμπες ἔνδοξε, ταῖς σαῖς λιταῖς, οἴκτειρον ἰκέτας σου ἱερέ, καὶ τοὺς ὑμνολογοῦντας σέ, πάντων ἀδοκῆτων καὶ συμφορῶν, ἀπάλλαξον Θεοφρον, παντοίας τέ κακίας, καὶ τῆς γεένης παμμακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κυρία τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως Δέσποινα, τῆς ἀπειλῆς, σάλου τέ κακίας τῆς μιαρᾶς, καὶ βασκανίας Ἄχραντε καὶ ζηλοτυπίας τῆς βδελυρᾶς, ἀπάλλαξον ταχέως, τοὺς σέ δοξολογοῦντας, καὶ αἰωνίου κατακρίσεως.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια

Ἀθλοφόρων κλέος τό ἱερόν, Μάρτυρα Κυρίου, Χαραλάμπην νῦν οἱ πιστοί, ἐλατήρα ὄντα, ἰσχυρόν πάσης νόσου, καὶ παθῶν μετὰ πόθου ὑμνολογήσωμεν.

Αἴτημα ὑπάρχει Θαυματουργέ, τοῦτο σόν Θεοφρον, ἀπελαύνει τὴν λοιμικὴν, νόσον ἐξ ἀνθρώπων διό αὐτὴν ὀξέως, ἀπέλασον λιταῖς σου, καὶ πάσαν κάκωσιν.

Θρόνω παριστάμενος τῷ φρικτῷ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, ρυσθῆναι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν κολάσεως.

Χαραλάμπην πάντες τόν θαυμαστόν, Ἱερομαρτύρων ἀγλάϊσμα τό φαιδρόν, πόθω εὐφημοῦντες, βοήσωμεν συντόνως, λιταῖς σου πρὸς τόν Κτίστην, ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εὐλαβῶς, μνήμην Χαραλάμπους ἀνυμνήσωμεν τοῦ κλεινοῦ, πρὸς αὐτόν βοῶντες, σοὺς δούλους σκέπε Μάρτυς, λοιμικῆς τέ νόσου, καὶ πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψε καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς στύλος ἀκλόνητός της ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀεὶφωτός τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ πρέβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα ἐκετενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἧν ψάλλομεν τό κάτωθι τροπάριον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας ἐλεεῖς, Μάρτυς Χριστοῦ, τούς σοί προσδραμόντας ἐν πίστει, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, Ἀθλητά Χαράλαμπε ἀξιοθαύμαστε, διό οἴκτειρον ἅπαντας, καί νῦν τούς σούς δούλους, τάχιστα ρυόμενος, τῶν ἀδοκῆτων δεινῶν, θλίψεως καὶ νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων καὶ τῆς ἐν γεένη κατακρίσεως.

Ήχος πλ. δ΄

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ήχος β΄

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν